

עמ"ת 61331/02/22 - מדינת ישראל נגד ראאד חטיב

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כבוד השופט אריה רומנוב

עמ"ת 61331-02-22

בעניין: מדינת ישראל

נגד

ראאד חטיב

העוררת

המשיב

ב"כ העוררת: עו"ד דניאל לוי-בוטביה

ב"כ המשיב: עו"ד אוסאמה חלבי

החלטה

1. לפניי ערר על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ביאלין אלעזר) שניתנה ביום 27.2.22 בתיק מ"ת 47337-02-22. בהחלטה זו בית המשפט דחה את בקשת העוררת להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, והורה על שחרורו בתנאים.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום שבו הוא מואשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק וקבלת נכסים שהושגו בפשע.

על פי הנתען בכתב האישום, בין יום 28.1.22 בשעה 18:50 לערך ליום 29.1.22 בשעה 05:00 לערך המשיב שהה בתחומי העיר ירושלים מבלי שהיה בידו היתר כניסה ו/או שהייה ו/או תעסוקה בישראל כחוק. במקביל לכך, בליל ה-29.1.22 בין השעות 00:00 ל-05:00 נפרצה דירתו של מר יעקב כהן, ברחוב מעלה דפנה 129 בירושלים, ונגנבו ממנה כלי כסף, כסף מזומן וכן תכשיטים רבים וביניהם טבעות, צמידים ושרשראות בשווי עשרות אלפי ₪. בהמשך לכך, במועד שאינו ידוע במדויק לעוררת, הועבר חלק מהרכוש שנגנב מהדירה לחזקתו של המשיב. ביום 2.2.22, היינו כארבעה ימים לאחר ההתפרצות, נעצר המשיב ברכב על כביש 60 בסמוך לכיכר אדם, שכשברשותו תכשיטים שנגנבו מהדירה - טבעות, צמידים ושרשראות.

3. עם הגשת כתב האישום הגישה העוררת בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים

עמוד 1

נגדו. בדיון שהתקיים בבית משפט השלום ביום 27.2.22 ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר. מאידך, ב"כ המשיב טען כי אין מקום להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו, ויש להורות על שחרורו בתנאים. בית משפט השלום קיבל את עמדת הסניגור והורה על שחרורו של המשיב, בין היתר, בתנאים הבאים: הפקדה בסך 15,000 ₪; התחייבות עצמית בסך 40,000 ₪; וערבות צד ג' של ערב בעל הכנסה מוכחת, בסכום של 20,000 ₪. דעת העוררת אינה נוחה מהחלטת בית משפט קמא ומכאן הערר שלפניי.

4. העוררת טוענת, כי בעניינו של המשיב מתקיימות שתי עילות מעצר: האחת, עילת המסוכנות הנלמדת הן מעברו הפלילי המכביד והן מהעבירות המיוחסות לו. והשנייה, החשש שאם המשיב ישוחרר הוא לא יתייצב למשפטו. הסניגור טוען מנגד, כי בית משפט קמא היה ער לשיקולים לכאן ולכאן; כי הוא איזן ביניהם בצורה ראויה, ובין היתר הוא קבע הפקדה כספית בסכום שאינו מבוטל. לטענת הסניגור, יש להותיר את החלטת בית משפט קמא על כנה, ואין עילה להתערבותה של ערכאת הערעור.

5. במסגרת הדיון בערר התקיימו מספר ישיבות. לגבי הדיונים שהתקיימו בערר יש לציין שלושה אלה: ראשית, העוררת הגישה לבית המשפט את גזרי הדין שניתנו ביחס למשיב בשנים האחרונות. שנית, הערב המוצע על ידי המשיב, מר עזיז עבאד, תושב ישראל, התייצב בבית המשפט והודיע כי הוא מוכן לערוב לכך שהמשיב יתייצב למשפטו. ושלישית, לנוכח טענת הסניגור בדבר נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המיוחדות של המשיב, ביקשתי כי שירות המבחן יגיש תסקיר בעניינו, ותסקיר כזה אכן הוגש.

6. מגזרי הדין שהוגשו בעניינו של המשיב ומגיליון הרישום הפלילי שלו עולה התמונה הבאה:

א. ביום 7.2.02 נדון המשיב בבית המשפט הצבאי בבית-אל לעונש של 6 חודשי מאסר בעקבות הרשעתו בעבירה של ידיו אבנים.

ב. ביום 21.11.12 נדון המשיב בבית משפט השלום בירושלים בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק; התפרצות למקום מגורים/תפילה; גניבה; והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לעונש של 10 חודשי מאסר.

ג. ביום 4.5.14 נדון המשיב בבית המשפט המחוזי בירושלים, בגין עבירות של נהיגה בשכרות; שבל"ר ונטישה במקום אחר; נהיגה פוחזת של רכב; וכניסה לישראל שלא כחוק, לעונש כולל של 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ד. ביום 14.3.18 נדון המשיב בבית משפט השלום בירושלים לעונש כולל של 26 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בעקבות הרשעתו בעבירות של שהייה בלתי חוקית, התפרצות למקום מגורים על מנת לבצע גניבה, וגניבה.

ה. ביום 10.11.19 נדון המשיב בבית משפט השלום בירושלים לעונש כולל של 7 חודשי מאסר, בעקבות

הרשעתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

7. מתסקיר שירות המבחן שהוגש עולה, כי המשיב הינו אדם כבן 39, נשוי בשנית ואב ל-4 ילדים מנישואיו הראשונים. אשתו הראשונה של המשיב הינה תושבת ישראל וכך גם 4 ילדיו. אשתו השנייה נמצאת עתה בחודש השלישי להיריון. המשיב הינו תושב הכפר חזמא, ואולם מתסקיר שירות המבחן עולה, כי במהלך תקופת נישואיו הראשונים הוא התגורר באופן בלתי חוקי בישראל. המשיב פנה לרשויות במטרה להסדיר את שהייתו בישראל, אך ללא הצלחה.

8. שירות המבחן מעריך, כי ישנו סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו של המשיב בכל הקשור לשהייה בלתי חוקית בישראל וביצוע עבירות בתחום הרכוש, סיכון הקשור ככל הנראה גם לקשרים שוליים שהמשיב מקיים, אך בעיקר לדפוסיו ועמדותיו כמתואר בתסקיר. שירות המבחן מצוין, כי המשיב ביקש לבחון את אפשרות שחרורו לחלופת מעצר בבית חברו בירושלים, בפיקוח החבר. שירות המבחן שוחח עם החבר בטלפון, ומהשיחה עלה כי החבר מוכן לחתום על ערבות כספית עבור המשיב, אך היות והוא עובד אין באפשרותו לפקח עליו באופן צמוד. החבר מסר לשירות המבחן כי יבחן את האפשרות שקרובי משפחתו יעזרו במשימת הפיקוח, ואולם החבר לא יצר קשר עם שירות המבחן. שירות המבחן סיים את תסקירו בכך שכתב, כי לנוכח מוקדי הסיכון הקיימים במצבו של המשיב, ובהיעדר חלופת מעצר לבחינה, אין הוא ממליץ על שחרור המשיב מהמעצר.

9. לאחר שנתתי דעתי להחלטת בית משפט קמא; לחומר שלפניי לרבות לחומר הנוגע לעברו הפלילי של המשיב; לתסקיר שירות המבחן ולטיעוני הצדדים, הגעתי לכל מסקנה שיש לקבל את הערר. השיקול המרכזי הוא עברו הפלילי המכביד של המשיב והעבירות מושא כתב האישום המצביעות על סכנה הנשקפת ממנו. אמנם המשיב אינו מואשם בהתפרצות עצמה, ואולם ארבעה ימים לאחר ההתפרצות נמצא ברשותו רכוש בעל ערך שנגנב במהלך ההתפרצות, בנסיבות המצביעות לכאורה על כך שהמשיב לא זנח את מעורבותו העבריינית חרף עונשי המאסר שהוטלו עליו בעבר.

10. זאת ועוד, לנוכח עברו הפלילי המתואר לעיל, ולנוכח נסיבות האישיות המתוארות בתסקיר, יש חשש שהמשיב ישוב וישהה בישראל ללא היתר כדין, וקיים גם חשש שאם הוא ישוחרר יהיה קושי לגרום לכך שיתייצב בבית המשפט. בעניין זה יש לקחת בחשבון את העובדה, שהמשפט בתיק העיקרי לא צפוי להימשך זמן רב.

11. התוצאה היא, אפוא, שאני מחליט לקבל את הערר ואני מורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו.

12. **המזכירות תשלח לשירות המבחן העתק מהחלטה זו.**

ניתנה היום, י"א אייר תשפ"ב, 12 מאי 2022, במעמד הצדדים.

